

7. ПРОБЛЕМИ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ У ГОТЕЛЬНОЙ ІНДУСТРІЇ

П. Чернякова, Т.Ю. Примак

Національний університет харчових технологій

Ринок праці в готельному бізнесі ставав усе більш динамічним, цьому сприяла поява сотень нових проектів для Євро-2012, де мали попит і менеджери вищої й середньої ланки, і якісний інженерний персонал, фахівці робочих професій. Ситуацію в цілому ускладнюють зростаючі вимоги до заробітної плати всіх категорій працівників, недостатня професійна підготовка молоді, що приходить у готельний бізнес із навчальних закладів, і найчастіше нестача будь-якої робочої сили у цілому. Через вкрай нестабільну ситуацію в Україні та проблемами які постали перед нашим народом та владою дедалі важче постає вивести готельний бізнес України на міжнародну арену.

Підготовку молодих кадрів для туристичної галузі та готельного господарства здійснюють 146 навчальних закладів, з них лише шість (2 в Києві, по одному в – Ялті, Донецьку, Львові, Івано-Франківську) є класичними навчальними закладами туристичного спрямування з повноцінними тренувальними базами практики. Загалом в навчальних закладах на різних формах навчання щорічно готують близько 6500 спеціалістів для сфери туризму та готельного господарства (40% спеціалісти готельного господарства). Л.В. Сакун стверджує, що існує три аспекти підготовки фахівців, які є важливими для будь-якої сфери туризму. А саме: фундаментальне навчання (знання), яке відповідає за отримання знань згідно навчального плану спеціальності; технічне навчання (знання як робити), яке відточує майстерність і розробляє навички, необхідні для даної спеціалізації; особисті здібності (знати як бути й як себе поводити), що відображають особисті якості фахівця.

Країни, що активно займаються розбудовою готельної інфраструктури (Швейцарія, де знаходиться перша школа готельного менеджменту, Ірландія, Великобританія, США, Канада, Франція, Іспанія, Греція, Швеція, Італія, Австрія, Німеччина, Чехія), розробляють свої системи туристичної освіти, яка б відповідала вимогам сучасності та поєднувала всі три вищевказані аспекти. Ці країни приділяють значну увагу підготовці кадрів для готельного бізнесу. Найбільш престижні навчальні заклади в цій області є членами Всесвітньої асоціації з підготовки фахівців у галузі індустрії гостинності та туризму (AMFORTH), Асоціації провідних готельних шкіл у Європі (EURHODIP), Міжнародної готельної та ресторанної асоціації (IH & RA). Досить престижним вважається також членство в Швейцарській Асоціації шкіл готельного менеджменту (ASEN) та Американської Асоціації готелів і мотелів (AH & MA). На думку власників міжнародних п'ятизіркових готелів, школи Швейцарії із управління гостинністю входять до числа найкращих у світі: Міжнародна школа готельного менеджменту ЛеРош (Les Roches International School of Hotel Management), Школа готельного бізнесу в Лозанні та Інститут вищої освіти Гліон (Glion Institute of Higher Education).

Розглянемо систему підготовки фахівців у готельній сфері в Україні. Термін навчання в університеті становить: на базі повної загальної середньої освіти - 5 років; на базі освітньо-кваліфікаційного рівня "Молодший спеціаліст" з відповідних спеціальностей - 3 роки (за скороченою програмою).

Стажування студентів при готелях відбувається у готелях радянського типу, що призупиняє і відлякує студентів від роботи у готельній сфері. Причиною є недовіра власників готелів до студентів без досвіду та неактивна робота навчальних закладів для створення нових умов для практики. Один із системних шляхів рішення цієї ситуації лежить у новому алгоритмі співробітництва профільних навчальних закладів з готелями. Зокрема, це стосується нових форм в організації стажувань студентів вищих навчальних закладів у готелях. Стажування сьогодні повинно займати більш важливе місце в навчальному процесі протягом усього періоду навчання. Зрозуміло, кожний з партнерів хотів би одержати для себе максимальну користь від цього процесу. Вся світова практика в підготовці кадрів для готельної сфери вимагає, щоб стажер послідовно пройшов всі робочі посади в готелі, відчувши на власному досвіді, що повинні робити покоївки й офіціанти.

Здійснивши огляд систем підготовки фахівців готельного господарства різних країн, можна сказати, що вони пропонують різні програми навчання та дають можливість отримати дипломи бакалавра, магістра та диплом післядипломної освіти, що, в свою чергу, забезпечує принцип неперервності навчання. Значну частину в такій підготовці посідає практика (в закордонних закладах освіти не менше ніж 50% загальної навчальної підготовки відводиться на практичну підготовку), що для української системи підготовки є проблемою. А отже, подальші наші дослідження будуть направлені на вирішення цього питання через пошук можливих шляхів збільшення практичної частини навчання.

ЛІТЕРАТУРА

1. Les Roches International School of Hotel Management, Switzerland [Електронний ресурс]. - Режим доступу до вид.: http://www.dteducation.com/educationabroad/students/hospitality/cid_210/.
2. Formica S. European hospitality and tourism education: differences with the American model and future trends / Sandro Formica // International Journal of Hospitality Management. - 1996. - №15 (4). - P.317-323.
3. Кашинська О.Є. Вісник Луганського національного Університету ім. Тараса Шевченка. Серія: Педагогічні науки. Частина III. - 2013. - №18 (277). - С.152-160.
4. Федорченко В.К., Дьорова Т.А. Історія туризму в УкраїніК.: Вища школа, 2002. - 195 с.